

Arrest

nr. 231 331 van 16 januari 2020
in de zaken nrs RvV X / VIII en RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 januari 2020 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 1 januari 2020.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 januari 2020 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 10 januari 2020.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VAN DOREN, die loco advocaat B. DHONDT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E.MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 1 januari 2020 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. ("bijlage septies13L") Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Minos op 01/01/2020 in Albanees.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer,(1):

naam: C(...)

voornaam: B(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: ---

en die volgende nationaliteit heeft: Albanese

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE

VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen en vereeniging van misdadigers . (PV AN.10.L7.014961/2019 van de politiezone van Minos

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

x artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

x artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

BIJLAGE 13 SEPTIES L

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen en vereeniging van misdadigers . (PV AN.10.L7.014961/2019 van de politiezone van Minos

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de

betrokkene naar de grens te doen terugleiden, nadat de grens werd bepaald, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of Internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen en vereeniging van misdadigers . (PV AN.10.L7.014961/2019 van de politiezone van Minos

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 31/12/2019 door de politie van Minos in het Albanees.

De grens zal worden bepaald in functie van artikel 28 §1 van de wet van 15/12/1980 nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM onderzocht werd. Er zal ter zake een beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, (K(...)) T(...), Attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van Mlnos, en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas

de betrokkene, C(...), B(...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas

Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid :

(K(...)) T(...), Attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (1), (3)

Brussel, 01.01.2020 "

1.2 Op 10 januari 2020 wordt een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 13septiesCR"). Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie op 1.01.2020 en in het gesloten centrum op 6.01.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: C(...)

voornaam: B(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: ---

nationaliteit: Albanië

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen en vereeniging van misdadigers . (PV AN.10.L7.014961/2019 van de politiezone van Minos). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart geen gezinsleven, familie of minderjarige kinderen in België te hebben en geen medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds enkele dagen in België te verblijven. Hij kan dit echter niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen en vereeniging van misdadigers . (PV AN.10.L7.014961/2019 van de politiezone van Minos). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar

de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale

bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds enkele dagen in België te verblijven. Hij kan dit echter niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen en vereeniging van misdadigers . (PV AN.10.L7.014961/2019

van de politiezone van Minos). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat hij in België omdat hij zijn verjaardag hier wilde vieren. Hij verklaart dat hij voordien in Frankrijk was.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale

bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds enkele dagen in België te verblijven. Hij kan dit echter niet aantonen. Uit het administratief dossier

blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen en vereeniging van misdadigers . (PV AN.10.L7.014961/2019 van de politiezone van Minos). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Albanië.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, C(...), attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en

Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie,

en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas,

de betrokkene, C(...), B(...), te weerhouden in de lokalen van het centrum te Merksplas.

Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid

Cuypers, K, attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (1), (3)

Brussel, 10.01.2020 "

2. Samenhang en ontvankelijkheid

2.1. Vooreerst merkt de Raad op dat wat betreft de beslissing tot vasthouding die in de bestreden "bijlage 13septies"-en vervat zit, op grond van artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet, deze (deel)beslissing enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats van de vreemdeling. De Raad is dienaangaande onbevoegd bij gebrek aan rechtsmacht.

2.2. Het eerste bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op 1 januari 2020. Op 10 januari 2020 werd het tweede bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Beide bevelen werden genomen naar aanleiding van dezelfde feitelijke vaststellingen en beide beslissingen steunen op dezelfde wetsbepalingen. De Raad is bijgevolg van oordeel dat er sprake is van samenhang en dat het in het belang van een goede rechtsbedeling, past de zaken samen te voegen.

2.3. Uit een vergelijking van beide bevelen blijkt dat deze nagenoeg identiek zijn. Het wezenlijke verschil tussen beide beslissingen bestaat erin dat met betrekking tot de terugleiding in de beslissing van 1 januari 2020 wordt gemotiveerd:

“Betrokkene werd gehoord op 31/12/2019 door de politie van Minos in het Albanees. De grens zal worden bepaald in functie van artikel 28§1 van de wet van 15/1/1980 nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM onderzocht werd. Er zal terzake een beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden. De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

[...]

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.”

Deze passages werden in de beslissing van 10 januari 2020 vervangen door:

“Betrokkene verklaart dat hij in België omdat hij zijn verjaardag hier wilde vieren. Hij verklaart dat hij voordien in Frankrijk was. Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dringend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

[...]

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Albanië.”

Hieruit blijkt dat de verwerende partij klaarblijkelijk tot het besluit is gekomen dat de motivering van haar beslissing van 1 januari 2020 niet volledig was. Met de beslissing van 10 januari 2020 heeft zij zich niet beperkt tot het bepalen van de grens, zoals aangekondigd in de eerste bestreden beslissing, maar heeft zij het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering in zijn geheel hernomen, met een aangepaste motivering. Noch uit de beslissing zelf, noch uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat er sprake zou zijn van nieuwe gegevens die aanleiding konden geven tot de afgifte van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten.

Bijgevolg moet worden aangenomen dat de verwerende partij haar beslissing van 1 januari 2020 heeft vervangen door een nieuwe beslissing die in de plaats van de eerste bestreden beslissing is gekomen en waarmee zij de vermeende gebreken in de motivering heeft weggewerkt. Met het vervangen van deze beslissing met de 10 januari 2020 heeft zij haar eerste beslissing ingetrokken. (RvS nr. 245.122 van 9 juli 2019) Dienvolgens is de vordering tot schorsing, wat betreft de eerste bestreden beslissing zonder voorwerp.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Het uiterst dringende karakter wordt niet betwist. Verzoekster wordt vastgehouden met het oog op de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten. Aangezien vaststaat dat verzoekster is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet en gelet op de bepalingen van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet, dient het imminent karakter van de tenuitvoerlegging van de bestreden overdrachtsmaatregel te worden aangenomen. Verweerder betwist de hoogdringendheid niet.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikel 7 en 74/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62, §2, van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de rechten van verdediging zoals gewaarborgd door artikel 6 van het EVRM en als algemeen rechtsbeginsel.

3.3.2. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing betwist, waarmee hij aangeeft de motieven waarop deze steunt te kennen en te begrijpen. Hij maakt aldus geen schending aannemelijk van de formele motiveringsplicht.

3.3.3. In het eerste middelonderdeel betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing “*an sich*”. Hij betoogt enerzijds dat hij wel degelijk houder is van een geldig Albanees paspoort zodat geen toepassing kon worden gemaakt van artikel 7, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist daarnaast het tweede motief voor het nemen van het bestreden bevel, dat is gestoeld op artikel 7, eerste lid, 3°. Hij betoogt dat de loutere motivering dat verzoeker op heterdaad werd betrapt voor verdachte handelingen en vereniging van misdadigers de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de rechten van verdediging schendt, in het bijzonder omdat hij van het Openbaar Ministerie geen inzage kreeg in het proces-verbaal en zijn aandeel in de strafrechtelijke feiten niet naar behoren werd vastgesteld.

Ter terechtzitting verklaart de advocaat van de verwerende partij dat het motief met betrekking tot artikel 7, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet, steunt op een vergissing. De Raad beschouwt het motief bijgevolg als onbestaande.

Met betrekking tot artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet – het kunnen schaden van de openbare orde- verwijst de bestreden beslissing duidelijk die verzoeker worden verweten aangewreven, met name het feit dat hij door de politie werd betrapt wegens verdachte handelingen en vereniging van misdadigers. In het administratief dossier bevindt zich het administratief verslag van de politiezone Minos d.d. 1 januari 2020. Verzoekers advocaat verklaart ter terechtzitting hier inzage van te hebben genomen. Het politieverslag vermeldt: “*Opgemerkt voertuig met Duitse kentekenplaat werd opgemerkt door een patrouille. Gingen over tot controle van het voertuig en 3 inzittenden. Betroffen 2 Albanezen en een Griek. In het voertuig werd een koevoet en schroevendraaier aangetroffen. Betrokkene had geen*

zinnige uitleg. Parket bevestigde de arrestatie. PV verdachte handelingen en vereniging van misdadigers werd opgesteld.”

Het komt de Raad niet kennelijk onredelijk over om op grond van de vaststellingen door de lokale politie te besluiten dat verzoeker verdachte handelingen stelde in groep. Verzoeker had immers geen zinnige verklaring waarom hij –schijnbaar zonder aanwijsbare reden- samen met twee kompanen rondtoerde in een woonwijk en dat zij daarbij in het bezit waren van inbrekersmateriaal. Waar verzoekers advocaat ter terechtzitting aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn verklaring dat het materiaal van de derde –inmiddels vrijgelaten- kompaan was, houdt dit nog steeds geen zinnige verklaring in voor het verdachte gedrag dat werd opgemerkt door de politie. Verzoeker betoogt in het middel en ter terechtzitting dat het strafrechtelijk onderzoek niet voldoende werd gevoerd, hij komt daarmee echter niet verder dan het uiten van algemene kritiek, zonder daarbij de vaststellingen van de politie en het motief met betrekking tot het risico voor de openbare orde met concrete argumenten te weerleggen. De Raad herinnert er aan dat het vermoeden van onschuld het bestuur niet belet op grond van een eigen onderzoek een maatregel te nemen ter vrijwaring van de openbare orde, ook al hebben de desbetreffende feiten nog geen aanleiding hebben gegeven tot een strafrechtelijke veroordeling.

Het bestreden bevel vindt dan ook op afdoende wijze steun in artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet.

Het eerste middelonderdeel is niet ernstig.

3.3.4. In een tweede onderdeel betwist verzoeker de motieven waarom hem geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan.

De bestreden beslissing steunt daarbij op twee motieven: enerzijds wordt gemotiveerd dat er een risico op onderduiken is (artikel 74/14, §3, 1°), daarnaast wordt gemotiveerd dat er een gevaar is voor de openbare orde (artikel 74/14, §3, 3°).

Met betrekking tot het gevaar voor de openbare orde, betoogt verzoeker dat deze kwalificatie verschillend is van artikel 7, eerste lid, 3°, in welk verband enkel werd vastgesteld dat dat verzoeker geacht wordt de openbare orde *te kunnen schaden*. Zoals reeds aangestipt, slaagt verzoeker er niet in de vaststelling dat hij door de politie werd betrapt op verdachte handelingen in het kader van een vereniging van misdadigers te weerleggen. Het enkele feit dat artikel 7 slechts vereist dat verzoeker geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden, verhindert niet dat op grond van dezelfde feitelijke feiten wordt besloten dat verzoeker een gevaar is voor de openbare orde. Verzoeker zet niet uiteen waarom het oordeel dat verzoekers verdachte gedragingen in bende een gevaar voor de openbare orde vormen, kennelijk onredelijk zou zijn. Dit motief is op zich reeds draagkrachtig. Het tweede middelonderdeel is niet ernstig.

3.4.. Er is niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde die moet zijn vervuld zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden bevolen. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

C. VERHAERT